

Sesiunea 5: Punând totul împreună (Partea 1)

I. CREȘTINISMUL APOSTOLIC: CHEIA ÎNȚELEGERII VREMURILOR DIN URMĂ

- A. Folosim termenul „apostolic” ca și adjectiv pentru a descrie viziunea, valorile și perseverența (în persecuție) a Bisericii Nou Testamentale, după cum a fost zidită sub conducerea apostolilor primului secol. Cu alte cuvinte, Creștinismul Apostolic îmbrățișează stilul de viață al Noului Testament. (Notă: în aceste notițe, nu folosim termenul ca substantiv, referindu-ne astfel la apostolii zilelor noastre).
- B. Creștinismul Apostolic sau Creștinismul Noului Testament se va evidenția în Vremurile din Urmă în timp ce Duhul ridică o biserică biruitoare care operează în unitate, intimitate și maturitate (Ef. 4.13). biserica va experimenta, fără precedent, o unitate, o intimitate cu Isus ca Mireasă a Lui împreună cu maturitatea spirituală care include o eliberare semnificativă a darurilor, roadei și înțelepciunii Duhului Sfânt (Ef. 4:13; 5:27; Mat. 16:18; 22:37; In. 17:21-26; Apoc. 19:7; 12:11; 15:2).
- Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători... pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge toți (comunitate) la unirea credinței și a cunoștinței (intimitate) Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos (maturitate) (Ef. 4.11)*
1. **Unitate** – funcționând ca o comunitate unită sau o familie de credincioși în contextul turnării Duhului Sfânt în Vremurile din Urmă, împreună cu persecuția.
 2. **Intimitate** – experimentând cunoașterea inimii lui Isus ca Mireasă a Lui (In. 17:21-22).
 3. **Maturitate** – umblând în **darurile** (puterea), **roada** (caracterul) și **înțelepciunea** (revelația) Duhului Sfânt care vor avea ca rezultat un impact puternic (evangelizarea și transformarea unor zone geografice)
- C. Dumnezeu cheamă Biserica Vremurilor din Urmă la biruință, o inimă întreagă și relevanță.
1. **Biruință** – umblând în unitate, intimitate și maturitate și fiind condusă de cele 5 lucrări (Eph. 4:13). Duhul Sfânt va restaura cele 5 lucrări (Ef. 4:11-13; Apoc. 18:20).
 2. **Inimă întreagă** – umblând într-un stil de viață al Predicii de pe Munte, de renunțare la sine, de a sluji, a da, a binecuvânta, a se ruga și posti după cum vedem în Biserica Noului Testament (Mt. 5-7).
 3. **Relevanță** – înțelegând relevanța trudei noastre din prezent în trei moduri.

În primul rând, văzând beneficiul pe care îl aduc oamenilor acum.

În al doilea rând, privind la continuitatea lor în veacul care va veni. Cu alte cuvinte, anumite caracteristici ale impactului nostru în societatea de acum, va avea continuitate în Mileniu (dreptate în legislație, educație, tehnologie, știință etc. Și vor continua după întoarcerea lui Isus.

În al treilea rând, privind la impactul pe care îl au în răsplata noastră personală și veșnică, atunci când se va întoarce Isus.

II. CE ESTE CREȘTINISMUL APOSTOLIC?

- A. ***Este centrat în Biserică*** – Isus zidește o Biserică ce va birui toate puterile iadului (Mat. 16.18). Noul Testament prezintă mântuirea în contextul Bisericii ca familie spirituală care umblă în dragoste și își onorează toți membrii (indiferent de sex, vârstă, etnie, statut economic etc).
- B. ***Are ca rezultat o inimă întreagă*** – în vreme ce îmbrățișează sfințenia și ucenicia. Cu alte cuvinte, viața trăită în simplitate, așa cum este descrisă în Predica de pe Munte (Mt. 5-7). Se opune „bisericii occidentale care caută plăcere” și al cărui rezultat este „o biserică prietenoasă leneșă” care se opune renunțării la sine și dedicării. Creștinismul Apostolic primește binecuvântarea (prosperitatea) lui Dumnezeu ca mijloc de creștere al Împărăției lui Dumnezeu și nu pentru a trăi ca și „creștini consumeriști” care își folosesc cea mai mare parte din resurse pentru a trăi extravagant.
- C. ***Lucrările sale izvorăsc din intimitatea cu Dumnezeu*** – lucrările noastre pot opera din plin în timp ce stăm pe fundamentul intimității cu post și rugăciune (*mijlocire, închinare, intimitate cu Dumnezeul Mire*), luptând pentru revărsarea puterii Duhului (Apoc. 22.17, Iuda 3).
- D. ***Are un duh misionar*** – moștenirea noastră este să fim eficienți în seceriș și să avem un impact în societate (*Mandatul Cultural*) cu neprihănire și dreptate în instituțiile sociale (*guvernământ, economie, educație, tehnologie, media etc.*). Anumite aspecte ale trudei noastre vor avea continuitate în Împărăția Milenială.
- E. ***Îmbrățișează persecuția*** – ca parte necesară a războiului spiritual (Col. 1:24; 2 Cor. 11-12).
- F. ***Se angajează în scopul lui Dumnezeu pentru Israel*** – mântuirea Israelului este un aspect fundamental al planului lui Dumnezeu pentru Vremurile din Urmă. Credincioșii Evrei și dintre Neamuri vor veni împreună ca „un singur om” (Ef. 2.15) într-o unitate profundă care se maturizează în contextul dinamicilor unice ale Vremurilor din Urmă. Israel va fi stârnit la gelozie (Rom. 11.11, 14) de către o Biserică apostolică unsă care va sta pe deplin alături de ei în contextul creșterii antisemitismului și a persecuției.
- G. ***Pregătește „Predicatorii profetici ai Zilei Domnului”*** – Duhul ridică soli ca Ioan Botezătorul și Pavel care nu se vor da înapoi în frică de la a declara întregul sfat al lui Dumnezeu, care cuprinde teme nepopulare ale Vremurilor din Urmă (Fapte 20:20, 27; 5:20; Ioel 2:1).
- H. ***Este condus de lucrarea apostolică*** – Dumnezeu va restaura cele cinci lucrări (Ef. 4:11-13; Apoc. 18:20).
- I. ***Privire de ansamblu asupra Bisericii Apostolice biruitoare***
(Ef. 4:13; 5:27; Mt. 16:18; 22:37; In. 17:21-26; Apoc. 19:7; 12:11; 15:2).
- Plinătatea trezirii spirituale*** (Rom. 11:25; Apoc. 7:9).
- Biserica Biruitoare*** (Ef. 4:13; 5:27; Mat. 16:18; 22:37; In. 17:21-26; Apoc. 19:7; 12:11; 15:2).
- Împlinirea numărului Neamurilor și mântuirea Israelului*** (Rom. 11:25-26).

Paradigma nupțială (Apoc. 22:17; Osea 2:16; Mt. 22:37; 25:8).

Mișcarea de închinare și rugăciune (Lc. 18:7-8; Mt. 21:13; Apoc. 5:8; 8:3-5; 22:17, 20; Isa. 62:6-7; Ioel 2:12-17, 32; Zah. 12:10).

Duhul puterii și al profeției și al revelației (Fapte 2:17; Ier. 31:9; 23:20; 30:24; 5:4-5; Dan. 11:33-35; 12:3, 10; Apoc. 11:3-6; 18:20; Mt. 17:11; Mal. 4:6; In. 14:12).

Marele Seceriș (Mt. 24:14; 28:19; Apoc. 7:9; 5:9; 14:6; 15:4; Dan. 7:14, 27).

III. DRAMA ZILEI DOMNULUI – 2 DIMENSIUNI

Dar mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată: cine o poate suferi? (Ioel 2.11)

- A. **O zi măreață** – ce mai mare trezire și revărsare a Duhului din istorie având ca rezultat o Biserică biruitoare plină de slava lui Dumnezeu (Ef. 4:13; 5:26-27; Mt. 16:18; In. 17:21-26; Fapte 2:17-21; Apoc. 7:9; 12:11; 15:2; 19:7-8; 22:17). Va include minuni ca cele văzute în cartea Faptelor și Exod însă combinate și multiplicare la o scară mondială. Secerișul sufletelor în Vremurile din Urmă va număra probabil peste un miliard de oameni (Mt. 24:14; Apoc. 7:9, 14). Mântuirea Israelului (Rom. 11:12-15, 25-26) va avea loc în timp ce Biserica stârnește gelozia Israelului deoarece stă alături de el în necaz și operează în puterea lui Dumnezeu.
- B. **O zi foarte înfricoșătoare** – cea mai mare criză din istorie este numită Necazul cel Mare. Daniel a prorocit spunând că va fi „o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost” (Dan. 12.1). Isus a citat acest pasaj spunând că va fi un mare necaz (Mt. 24.21).

Recapitulare: caracteristicile Bisericii Vremurilor din Urmă, din sesiunea unu.

Paradigma nupțială a împărăției având ca rezultat credincioși cu o dragoste îndrăzneată în vreme ce Îl întâlnesc pe Isus ca Dumnezeuul Mire.

Mișcarea de închinare și rugăciune va opera în mare autoritate.

Provizii supranaturale de hrană și apă.

Direcționare supranaturală prin revelație profetică (Ier. 31:9; Ioel 2:28) în timp ce Domnul își conduce poporul în siguranță și pentru a fi în locul potrivit pentru a scăpa de cutremure sau de ambuscada dușmanului. Duhul puterii și prorociei se va așeza peste toți credincioșii (Fapte 2.17).

Protecție supranaturală – Dumnezeu va pecetlui sfinți în mod individual pentru a scăpa de judecăți (Apoc. 7.2-3; 9.4)

IV. ÎMPĂRĂȚIA MILENIALĂ (RECAPITULARE DIN SESIUNEA 3)

vie împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. (Mat. 6.10)

- A. Mileniul este o perioadă de 1000 de ani, literal vorbind, în care Isus va domni peste întreaga lume din Ierusalim, în dreptate, pace și prosperitate (Apoc. 20.1-6). Rezultatul va fi o binecuvântare fără precedent pentru întregul pământ în timp ce Isus restaurează agricultura, atmosfera, viața animalelor etc.
- B. În acest moment, Împărăția lui Dumnezeu este manifestată în mod deschis afectând fiecare sferă a vieții (politică, economică, spirituală, educațională, agricolă, a familiei, media, arte, tehnologie, sport, mediu înconjurător, instituții sociale etc). Această perioadă de binecuvântare mondială este inițiată de a Doua Venire a lui Isus și legarea Satanei (Apoc. 20:1-6; Is. 2:1-4; 9:6-9; 11:1-16; 51:1-8; 60-62; 65:17-25; Ps. 2:6-12; 110:1-7; Deut. 8; 28; Mt. 5:5; 6:10; 17:11; 19:28; 28:19; Fapte 1:6; 3:21).
- C. Isus, va governa personal, ca Împărat al împăraților, o împărăție globală de la Ierusalim în parteneriat cu sfinții înviați care domnesc împreună cu El pentru a stabili o ordine socială biblică (Apoc. 2:26-27; 3:21; 5:10; 20:4-6; 22:5; Mt. 19:28; 20:21-23; 25:23; Lc. 19:17-19; 22:29-30; 1 Cor. 6:2-3; 2 Tim. 2:12; Rom 8:17).

V. VREMURILE DIN URMĂ (ESCATOLOGIE) – DE CE CONTEAZĂ?

- A. **Ideile au consecințe** – Dumnezeu ne-a oferit informație cu privire la Vremurile din Urmă pentru a descrie nivelele pe care le atinge Biserica înainte și după venirea lui Isus. Perspectiva noastră cu privire la Vremurile din Urmă ne afectează lucrarea, viața de rugăciune și stilul de viață. Perspectivele greșite ne vor împiedica focusul lucrării și astfel eficiența. Toată lumea are o perspectivă cu privire la Vremurile din Urmă. Cei mai mulți nu și-au clarificat-o..
- B. Escatologia reprezintă studiul Vremurilor din Urmă. Escatologia biblică întărește din plin Biserica, în timp ce escatologia eronată îi împiedică eficiența. Astfel, este esențială o clarificare a perspectivelor escatologice care împiedică Evanghelia.
- C. De obicei, oamenii acceptă una din trei extreme.
1. În primul rând, sunt prea negativiști crezând că Necazul cel Mare va fi atât de rău, astfel încât nu va mai fi loc pentru nimic bun. Această perspectivă îi face pe oameni să dea înapoi de la a căuta să schimbe societatea. Ei spun: „De ce să ne chinuim să depunem eforturi pentru a aduce o schimbare dacă schimbarea nu va dura?”
 2. În al doilea rând, sunt prea optimiști în a-și imagina că cea mai mare parte a societății va fi transformată înainte de a se întoarce Isus. Această perspectivă ignoră ceea ce spune Scriptura cu privire la presiunile care urmează să vină și necesitatea reîntoarcerii personale a lui Isus pentru a stabili plinătatea Împărăției Sale. Dorința plină de nădejde este importantă, totuși ea trebuie temperată de Scripturi și nu de optimismul umanitar. Trebuie să rămânem fideli înțelepciunii lui Dumnezeu din Scripturi. Optimismul exagerat ignoră deseori sau explică într-un mod eronat detaliile specifice ale profetiei Vremurilor din Urmă.
 3. În al treilea rând, este vorba despre a fi prea vag, presupunând că este imposibil să cunoști ceea ce spune Scriptura cu privire la Vremurile din Urmă. Astfel, ei ignoră subiectul, și lasă viitorul să-și poară singur de grijă, fără a se pregăti pentru el. Mulți presupun că nu se va întâmpla nimic dramatic (2 Petru 3.3)

VI. TREI ABORDĂRI ALE PROFETIEI VREMURILOR DIN URMĂ (ÎN MODUL ÎN CARE SUNT RELAȚIONATE CU MILENIUL)

- A. **Pre-Milenism** – învață că Isus se reîntoarce **ÎNAINTE** de domnia de 1000 de ani pe pământ. Aceasta este singura abordare ca interpretează profetia Vremurilor din Urmă în mod literal.
- B. **A-Milenism** – înseamnă „fără mileniu”. Această învățătură susține că domnia de 1000 de ani a lui Isus nu este o domnie pământească literală, ci este o victorie spirituală peste păcatul din inima credinciosului. Profetiile mileniale sunt interpretate ca împlinindu-se acum în bătălia Bisericii împotriva păcatului.
- C. **Post-Milenism** – învață faptul că Isus se întoarce după Mileniu. Această perspectivă vorbește despre faptul că Biserica stabilește Împărăția Milenială încreștinând în totalitate lumea înainte ca Isus să se reîntoarcă. Aici este vorba despre idealism și optimism care trece dincolo de Scriptură.
- D. **Pan-Milenism?** – o presuposiție superficială care spune că lucrurile pur și simplu vor trece. Vor fi consecințe negative severe pentru cei nepregătiți. Isus ne-a avertizat cu privire la pericolele nepregătirii.

VII. PERSPECTIVA AMILENISTĂ A ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

- A. **Punctul forte al acestei perspective** este focalizarea asupra victoriei spirituale a Bisericii asupra păcatului și Satan înainte de a se întoarce Domnul.
- B. **Punctul slab al acestei perspective** constă în faptul că în general interpretează cea mai mare parte a profetiei Vremurilor din Urmă în mod simbolic (și nu literal) și în faptul că îmbrățișează teologia înlocuirii (*Biserica înlocuiește Israelul ca moștenitor al promisiunilor profetice făcute lui Israel*).
- C. Cei mai mulți amileniști și postmileniști au perspectiva preteristă a Vremurilor din Urmă. Preterismul este un termen la care se face referire în multe cărți de escatologie. Preteristul este o persoană interesată de trecut.
- D. Preteristii de regulă nu cred în Necazul cel Mare al Vremurilor din Urmă și nici nu interpretează cartea Apocalipsa în mod literal. Preterismul privește cea mai mare parte a profetiilor cărții Apocalipsa (Necazul, Armagedon, Anticrist, Profetul Mincinos etc.) ca fiind împlinite în mod pământesc atunci când Israelul a fost în război cu Roma (66-70 e.n.) și/sau le privesc parțial simbolice (*ca o imagine a conflictului spiritual de-a lungul istoriei Bisericii*). Războiul dintre Israel și Imperiul Roman a avut ca rezultat moartea a peste un milion de evrei, iar Ierusalimul și Templul săi au fost distruse sub Împăratul Titus în anul 70 e.n.
- E. Amilenismul privește profetiile din Mt. 24 și Lc. 21 ca fiind împlinite în anul 70 e.n.
- F. Cei mai mulți amileniști sunt ceea ce numim „staționaști escatologici” care nu cred că puterea lui Dumnezeu se va manifesta în evenimentele care ai legătură cu Necazul cel Mare și instaurarea Mileniului. Preteristii susțin o **escatologie domesticită** care va reduce la simbolism cea mai mare parte a manifestărilor literale ale puterii și judecării lui Dumnezeu în Apocalipsa. Preteristii vor aborda de asemenea multe profetii ale Vechiului Testament fie prin a le **spiritualiza** (a le privi ca fiind simbolice) fie prin a le **ignora** (*fără a mai încerca să le vadă împlinirea în anul 70 e.n.*).

Drept răspuns, Isus le-a zis (saducheilor): „Oare nu vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu? (Marcu 12.24)

- G. De obicei, amileniștii limitează Împărăția lui Dumnezeu de pe pământ ca fiind în cea mai mare parte în inima credinciosului. Cei mai mulți amileniști nu accentuează un Seceriș mare al sufletelor în Vremurile din Urmă, nici restaurarea celor cinci slujiri (Ef. 4.11-13), nici darurile Duhului.
- H. Amilenismul este în general susținut de cei care au o teologie reformată. Amileniștii de-a lungul istoriei au crezut într-un Necaz și un Anticrist literal. Totuși, în ziua de azi, ci mai mulți amileniști resping aceste idei. De asemenea, cei care au această perspectivă nu pun accent pe Mandatul Cultural de a avea un impact în societate. Amileniștii și postmileniștii cred într-o Biserică victorioasă, însă la nivele și accente diferite.

VIII. PERSPECTIVA POSTMILENISTĂ A ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

- A. **Punctul forte al acestei perspective** stă în râvna pentru Mandatul Cultural sau transformarea societății (politică, economică, educațională, mediatică, artistică etc.)
- B. **Slăbiciunile acestei perspective** prezintă asemănări cu amilenismul în faptul că interpretează cea mai mare parte a profeției Vremurilor din Urmă în mod simbolic și nu literal și în faptul că îmbrățișează teologia înlocuirii. Cei mai mulți postmileniști au o perspectivă preteristă cu privire la Apocalipsa, în ceea ce privește profețiile din Mt. 24 și Lc. 21 acestea sunt împlinite în războiul lui Israel cu Roma (66-70 e.n.), în loc de a fi înțelese ca împlinite parțial și de asemenea ca fiind o previziune profetică a evenimentelor din Vremurile din Urmă.
- C. Întâi, Isus a suferit cruce, tot astfel și Biserica o va suferi înainte ca plinătatea promisiunilor lui Dumnezeu să fie eliberate peste pământ. Petru l-a mustrat pe Isus pentru faptul că a ales crucea. Isus l-a mustrat pentru că este plin de o gândire umanistă, inspirată de Satan. Gândirea de atunci a lui Petru încă se regăsește și azi în Biserică.
- De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim... că are să fie omorât... Petru... a început să-l mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!” Dar Isus S'a întors, și a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sînt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor”... Atunci Isus a zis... „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze... Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui. (Mt 16.21-24)*
- D. Zeloții din zilele lui Isus au făcut aceeași greșeală așteptând Împărăția Mesianică a Israelului fără ca Mesia să moară. Ei au fost ofenșați de ideea necesității crucii. Aceeași ofensă a crucii este observată și azi printre mulți postmileniști care se așteaptă ca Biserica să aducă plinătatea împărăției lui Dumnezeu pe pământ fără a fi curățată prin dimensiunile escatologice ale crucii în Necazul cel Mare (Dan. 11:33-35; 12:10).
- E. Unii refuză învățătura clară a Scripturii potrivit căreia întreaga rasă umană și întreaga creație va suferi durerile nașterii care vor aduce veacul care va veni. Trebuie să refuzăm orice sistem teologic care pretinde mai multă compasiune și optimism (biruință) decât planul lui Dumnezeu care presupune Necazul cel Mare.

- F. Postmilenismul este în general o perspectivă preponderent optimistă. A fost în vogă în epoca Victoriană (aprox. 1840-1900) când Duhul Sfânt se concentra asupra restaurării în Biserică a adevărului acțiunii sociale și a drepturilor omului. Mulți credincioși au crezut că lucrurile vor merge din bine în mai bine până când se va reîntoarce Isus. Totuși, realitatea celor două războaie mondiale din secolul 20 a scăzut popularitatea postmilenismului. De exemplu, Wheaton College a fost înființat pe credințe postmileniste, însă au trecut la premilenism după cele două războaie mondiale care au contrazis în mod clar optimismul postmilenist. Unii postmileniști au crezut într-o domnie literală de 1000 de ani a Duhului în Biserică, înainte de a Doua Venire a lui Isus. Deosebirea dintre amilenism și postmilenism în istorie nu este atât de clară, după cum s-a crezut. Taberele amileniste și postmileniste diferă în măsura și modul în care Biserica va cuceri societatea. În anii 1600, puritanii au crezut în mântuirea Israelului (fără ca aceștia să fie totuși restaurați în țara lor). Cei mai mulți puritani erau postmileniști. Atât amileniștii cât și postmileniștii consideră că Jonathan Edwards a făcut parte din tabăra lor.

IX. PERSPECTIVA PREMILENISTĂ A ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU

- A. Premileniștii cred că Isus se va întoarce pentru a conduce pământul timp de un Mileniu (1000 de ani).
- B. *Punctul forte al acestei perspective* se regăsește în interpretarea literală a profeției Vremurilor din Urmă.
- C. Trei perspective ale premilenismului:
1. *premilienism dispensaționalist* (răpirea înaintea Necazului cel Mare)
 2. *premilienismul* (răpirea după necaz) *istoric* (clasic)
 3. *premilienismul apostolic* combină punctele forte biblice ale celorlalte poziții escatologice. Înțelege Vremurile din Urmă din perspectiva valorilor, viziunii și puterii Bisericii Nou-Testamentale în mijlocul crizei și a persecuției mondiale.

X. PREMILENISMUL DISPENSAȚIONALIST

- A. Aceasta este cea mai populară perspectivă escatologică de azi. Este numit dispensaționalist deoarece învață faptul că Dumnezeu S-a relaționat oamenilor în mod diferit în șapte dispensații sau ere diferite. Dispensațiile diferite vorbesc despre nivele diferite în planul de mînuire al lui Dumnezeu, de-a lungul istoriei.
- B. *Punctul forte al acestei perspective* se regăsește în interpretarea sa literală a profețiilor Vremurilor din Urmă și în faptul că îmbrățișează planul lui Dumnezeu pentru Israel în Vremurile din Urmă.
- C. *Slăbiciunea acestei perspective* constă în eroarea ei cu privire la faptul că Isus va răpi biserica înainte de Necaz. Astfel, este o înselăciune periculoasă care împiedică eficiența Evangheliei pe câteva planuri distincte.

1. În primul rând subminează nevoia urgentă de a pregăti Biserica pentru greutățile și persecuțiile Necazului cel Mare. Nu vede rolul credincioșilor dintre neamuri în a stârni gelozia Israelului și în mântuire prin a sta alături de ei în persecuție, funcționând în același timp ca o Biserică apostolică cu ungere. Cei mai mulți care susțin această perspectivă privesc mântuirea lui Israel ca responsabilitate a celor doi martori și a celor 144000 de evrei pecetluiți (Apoc. 7; 11)
 2. În al doilea rând, datorită doctrinei lor potrivit căreia Isus se reîntoarce în orice clipă, unii nu subliniază nevoia unui plan de durată pentru viața sau lucrarea lor, și nici dedicarea pentru a avea un impact în societate. Astfel, în general cei care au această perspectivă neglijează Mandatul Cultural.
 3. În al treilea rând, deseori minimalizează certitudinea Secerișului sufletelor, din Vremurile din Urmă (Apoc. 7.9).
- D. **Sumar:** neglijează pregătirea Bisericii pentru persecuție și pentru a sta alături de Israel în timpul Necazului cel Mare, nu caută în mod activ transformarea societății și minimalizează certitudinea secerișului Vremurilor din Urmă. Astfel, în mare este o perspectivă escatologică pesimistă.
- E. Răspunsul obișnuit este fuga (*de ce să ne batem capul dacă vom fi răpiți în curând*) împreună cu fatalismul și o anumită renunțare (*societatea nu poate fi schimbată în mod eficient*). Această perspectivă privește Biserica ca fiind o șalupă de salvare limitată la salvarea oamenilor de la înec (predicând numai despre mântuire) în timp ce lasă restul societății în mâinile diavolului, în viitorul lor pesimist.
- F. Această perspectivă poate conduce la o lipsă de implicare în locul unei urgențe de a fi pregătiți în post și rugăciune în timp ce căutăm revărsări spirituale în Împărăție. Notă: unele biserici premileniste dispensaționaliste sunt foarte active în câștigarea sufletelor.

XI. PREMILENISMUL ISTORIC (CLASIC)

- A. **Punctul forte al acestei perspective** constă în interpretarea sa literală a profeției Vremurilor din Urmă, în pregătirea Bisericii pentru persecuția care va veni și în responsabilitatea noastră de a provoca Israelul la mântuire.
- B. **Slăbiciunea acestei perspective** se regăsește în lipsa siguranței unei biserici biruitoare care funcționează în identitatea ei nupțială (Apoc. 22.17), a unui mare Seceriș de suflete în Vremurile din Urmă și a Mandatului Cultural. Astfel, de obicei nu subliniază intimitatea cu Dumnezeu sau nevoia mijlocirii zi și noapte sau certitudinea unei Biserici biruitoare în Vremurile din Urmă. Puțini dintre cei care au această perspectivă văd o măsură de victorie în Biserică.

XII. PREMILENISMUL APOSTOLIC

- A. „Escatologia apostolică” vorbește despre o perspectivă a Vremurilor din Urmă care va reflecta viziunea, puterea și stilul de viață al Bisericii Apostolice Nou-Testamentale. Escatologia apostolică va echipa credincioșii pentru un stil de viață și o perspectivă apostolică (Nou-Testamentală) în mijlocul marii treziri și a persecuției care va veni. Numim escatologia apostolică „**Premilenism Apostolic**”.

- B. ***Punctul forte al acestei perspective*** se regăsește în combinarea punctelor forte biblice ale celorlalte perspective cu privire la Vremurile din Urmă. Această perspectivă cheamă Biserica la biruință, o inimă întreagă și relevantă. Va include toate elementele Creștinismului Apostolic (menționate în primele pagini)
- C. ***O biserică victorioasă*** care ajunge la unitate, intimitate și maturitate având ca rezultat cea mai mare trezire din istorie în timp ce este condusă de cele cinci lucrări (Ef. 4:11-13; 5:27). Această biserică profetică care umblă în rugăciune va umbla în putere și revelație în timp ce este folosită pentru a aduce Secerișul de suflete al Vremurilor din Urmă, va fi purificată prin persecuție și va sta alături de Israel în încercări.
- D. ***O biserică cu o inimă întreagă*** care umblă într-un „stil de viață în Predica de pe Munte” de renunțare la sine, pentru a sluji, a da, a binecuvânta, a se ruga și a posti după cum vedem în Biserica Noului Testament (Mt. 5-7). Acest stil de viață de ucenicie a „sfințeniei vesele” va fi însuflit de intimitatea nupțială și de o experimentare tot mai profundă a lui Isus ca Dumnezeu Mire (Apoc. 22.17). În Vremurile din Urmă, Biserica va fi purificată în contextul mării treziri și a presiunii având ca rezultat o separare a credincioșilor adevărați de cei care trăiesc în compromis. Cei care se află în biserică în momentul de față, fie vor dobândi o inimă întreagă, fie Îl vor nega pe Domnul. O parte din Biserică va cădea (2 Tes. 2.3) în vreme ce cealaltă parte se va ridica pentru a umbla în Creștinismul Apostolic. Opțiunile sunt „creștinism apostat” sau „creștinism apostolic”.
- E. ***O biserică relevantă*** care înțelege valorile trudei noastre din prezent, în trei moduri. În primul rând, vede modul în care truda de azi aduce beneficiu în câștigarea celor pierduți, pregătind Biserica pentru a fi mesageri care umblă în solia Vremurilor din Urmă și declanșarea dreptății (judecăților) lui Dumnezeu împotriva răului prin închinarea mijlocitoare (Ps. 149.6-9). În al doilea rând, vede continuitatea trudei de acum, în beneficiul nostru, în veacul care va veni. Cu alte cuvinte, o anumită parte din impactul prezent asupra societății (dreptate în legislație, educație, tehnologie, descoperiri științifice etc.) vor avea continuitate în Mileniu, după ce se reîntoarce Isus. În al treilea rând, vede continuitatea trudei noastre prezente în domeniul iubirii în impactul răsplății noastre veșnice și a lucrărilor care ne sunt încredințate în Împărăția Milenială.

XIII. TREI OBJECȚII DES ÎNTÂLNITE CU PRIVIRE LA PREMILENISMUL APOSTOLIC

- A. Unii pretind că **Duhul Sfânt este frâul** îndepărtat atunci când Biserica va fi răpită. Pavel a profetit că cineva și ceva care îl oprește pe Anticrist din a fi descoperit, va fi îndepărtat (2 Tes. 2.6-8). Pavel a descris frâul creșterii păcatului și a descoperirii lui Anticrist ca un „ceva” (de gen neutru în 2.6) și ca „El” (de gen masculin în 2.7). Pavel susține că autoritățile guvernamentale sunt rânduite de către Dumnezeu pentru a înfrâna răul (Rom. 13:1-4). Credem că forța înfrânătoare care este îndepărtată este o combinație între „ceva” despre care credem că este existența guvernărilor naționale care nu vor permite ca guvernarea mondială a lui Anticrist să iasă la iveală, și „El” despre care credem că este Dumnezeu în decretul Său suveran pentru a aduce cele 10 națiuni într-o confederație, alături de Anticrist (Apoc. 17:17; Dan. 7:9-12, 19-27).
- B. Unii pretind că creștinii nu vor trece prin Necazul cel Mare deoarece „**nu suntem rânduiți la mânia**” (1 Tes. 5.9). Este adevărat, Biserica nu a fost rânduită la mânia. Mânia lui Dumnezeu în Necazul cel Mare este dezlănțuită prin Biserică, umblând în rugăciune (Apoc. 8.3-4) pentru a distruge imperiul lui Anticrist. Biserica va primi provizii, îndrumare și protecție supranaturală. Sfinții vor avea o pecete protectoare dată de Dumnezeu (Apoc. 7.2-3; 9.4; 14.1).

- C. Unii susțin că Isus s-ar putea întoarce în orice clipă în loc de a avea parte de semne profetice specifice care trebuiesc deosebite de către Biserică. Ei spun că nu trebuie să cunoaștem acele semne deoarece Isus a zis „nimeni nu știe ziua sau ceasul” (Mt. 24:36, 42, 44, 50; 25:13). Aceste semne profetice trebuiesc deosebite. Aceasta va fi o chestiune de viață și moarte (Lc. 19.43-44). Scriptura cere ca cei din generația întoarcerii lui Isus să le cunoască și să se pregătească corespunzător. Isus și Pavel au subliniat abilitatea de a discerne semnele profetice ale Vremurilor din Urmă (Mt. 24:32-34; Lc. 21:25-29; 1 Tes. 5:1-6; 2 Tes. 2:1-11).

XIV. CONFRUNTÂND 5 ÎNȘELĂCIUNI SAU ÎNTĂRITURI CARE ÎMPIEDICĂ BISERICA

- A. **Cultura spirituală „prietenos-leneș”** care în momentul de față seduce Biserica Occidentală prin perspectiva ei comodă a compromisului și a unei perspective false cu privire la siguranța veșnică, care nu depinde de o credință vibrantă.
- B. **Teologia înlocuirii** care respinge locul Israelului în scopul lui Dumnezeu.
- C. **Răpirea înainte de Necaz** care lasă biserica nepregătită
- D. **Sistaționismul lipsit de rugăciune** care nu stă în rugăciune și post pentru o deplină revărsare a darurilor Duhului Sfânt și pentru cele cinci lucrări (Ef. 4.11-13).
- E. **Interpretarea simbolică a celei mai mari părți din profeția Vremurilor din Urmă** care în mod semnificativ reduce, neagă sau ignoră evenimentele literale, viitoare ale dramei Vremurilor din Urmă. Această abordare a Scripturilor hrănește un spirit de batjocură, de necredință și care împietrește inima (2 Pet. 3:3; Mc. 16:14; Lc. 24:25, 38).

XV. NECAZUL CEL MARE NU A FOST CONSUMAT ÎN ANUL 70 E.N. (MT. 24.21)

De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit proorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” - cine citește să înțeleagă!... Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii pînă acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. (Mt. 24.15, 21-22)

- A. Isus a profețit că Necazul cel Mare va constitui cea mai severă perioadă din istorie. Va întrece toate celelalte crize istorice. Unii caută să minimalizeze această prorocie reducând-o la simbolism sau privind-o ca fiind împlinită în anul 70 e.n. Necazul cel Mare va fi atât de sever încât Dumnezeu l-a scurtat la 3½ ani pentru a păzi rasa umană de la pierirea fizică în întregime.
- B. Evenimentele din anul 70 e.n. au fost în mod clar o prefigurare a Necazului. Totuși, ele nu au împlinit toate detaliile oferite cu privire la Necazul din Scriptură. De exemplu, Isus a spus că Necazul cel Mare nu va avea loc până după ce vedem urâciunea pustiirii care va avea ca rezultat amenințarea vieții fiecărei ființe umane. Câteva dintre detaliile urâciunii pustiirii sunt descrise în Apoc. 13. Pentru ca detaliile să fie îndeplinite, este nevoie de un chip vorbitor, de semnul Fiarei, o rană la cap vindecată, închinare obligatorie globală la Anticrist și un Prooroc mincinos. Nimic care măcar să se asemene cu acestea nu a avut loc în timpul revoltei evreilor împotriva Romei (66-73 e.n.). În această criză, Ierusalimul și al Doilea Templu au fost distruse în 70 e.n. Apoi, în 132-135 e.n., evreii s-au răscolat din nou împotriva Romei, acest act având ca rezultat moartea a 500.000 de evrei și distrugerea a 1000 de sate.

- C. În al Doilea Război Mondial, au murit 50 de milioane de oameni, ceea ce a întrecut moartea a un milion de oameni în anul 70 e.n. Nici anul 70, nici unul dintre aceste evenimente nu reprezintă cea mai îngrozitoare vreme din istorie și nici nu a presupus urâciunea pustiirii în Templul din Ierusalim (Apoc. 13.14-17). Milioanele de copii avortați anual întrece în număr atât anul 70 e.n. cât și al Doilea Război Mondial.